

PIRMĄ KARTĄ ISTORIJOJE LIETUVIŠKAI – KNYGA,
KURI VADINAMA KINIJOS BIBLIJA!

Išspausdinta
daugiau nei
1 milijardas
egzempliorių!

MAO DZEDONGAS

毛泽东选集

MAŽA
RAUDONA
KNYGELĖ

Įtakingiausia ir pavojingiausia
XX amžiaus knyga

MAO DZEDONGAS

毛泽东选集

MAŽA
RAUDONA
KNYGELĖ

Vertė
MANTAS TAMULEVIČIUS

Mao Dzedongas
Kinijos Komunistų Partijos Pirmininkas, 1943–1976

Studijuokite Pirmininko Mao raštus, sekite jo mokymus
ir veikite, vadovaudamiesi jo instrukcijomis.

– *Lin Biao*

Kinijos Komunistų partijos Centro Komiteto
Pirmininko pavaduotojas

PRATARMĖ ANTRAJAM „MAŽOS RAUDONOS KNYGELĖS“ LEIDIMUI

(1966 m. gruodžio 16 d.)

Lin Biao¹

Draugas Mao Dzedongas yra didžiausias mūsų dienų marksistas-leninistas. Jis genialiai, kūrybingai ir visapusiškai tęsia marksizmo-leninizmo filosofijos tradicijas, jas saugo ir plėtoja toliau, taip pakeldamas jas į aukštesnį ir visiškai naują lygį.

Mao Dzedongo filosofija yra marksizmas-leninizmas, pritaikytas amžiui, kai imperializmo laukia neišvengiama pražūtis, o socializmas žengia pasaulinės pergalės link. Ji – galingas ideologinis ginklas kovoje su imperializmu ir kovoje su revizionizmu bei dogmatizmu. Mao Dzedongo filosofija yra pagrindinis principas, kuriuo vadovaujasi Partija, armija ir visa šalis.

¹ Lin Biao (1907–1971 m.) – Kinijos Liaudies Respublikos karo vėkėjas, maršalas, labai smarkiai prisidėjęs prie komunistų pergalės Kinijos pilietiniame kare (čia ir toliau – *vertėjo pastabos*).

Todėl svarbiausia mūsų Partijos politinio bei ideologinio darbo užduotis yra visuomet laikyti raudonąją Mao Dzedongo vėliavą aukštai iškeltą, apginkluoti ją visos šalies žmonių protus ir naudotis ja vadovaujant bet kokios srities veiklai. Didžios darbininkų, valstiečių bei karių masės ir plačios revoliucionierių kadrų bei intelektualų gretos turėtų puikiai įsisąmoninti Mao Dzedongo filosofiją; visi jie turėtų studijuoti pirmininko Mao raštus, sekti jo mokymu, veikti pagal jo nurodymus ir būti ištikimi jo kariai.

Studijuojant pirmininko Mao raštus derėtų galvoti apie konkrečias problemas, o tada išstudijuotus Mao darbus kūrybingai pritaikyti tikrovėje, sujungti studijas su praktika; iš pradžių reikia studijuoti tą teoriją, kurią privalu kuo greičiau pritaikyti praktikoje, nes taip bus pasiekta geriausių rezultatų, ir tiesiog būtina atkakliai stengtis pritaikyti teoriją praktikoje. Norint iš tiesų įsisąmoninti Mao Dzedongo filosofiją, būtina nuolatos studijuoti daugybę svarbiausių pirmininko Mao koncepcijų, o svarbius teiginius geriausia būtų įsiminti ir pakartotinai studijuoti bei taikyti. Laikraščiuose turėtų būti reguliariai spausdinamos pirmininko Mao citatos, susijusios su aktualijomis, kad skaitytojai galėtų jas studijuoti ir taikyti praktikoje.

Pastaraisiais metais stebėjome, kaip masės studijuoja ir praktikoje taiko pirmininko Mao darbus, ir supratome, kad geras būdas mokytis Mao Dzedongo filosofijos yra studijuoti pirmininko Mao citatas galvojant apie konkrečias problemas – toks metodas duoda greitų rezultatų.

Sudarėme šį Pirmininko Mao Dzedongo citatų rinkinį, kad padėtume masėms dar veiksmingiau mokytis Mao Dzedongo filosofijos. Daliniai, kuriuose studijuojama pirmininko Mao filosofija, turėtų pasirinkti tas ištraukas, kurios yra susijusios su situacija, užduotimis, personalo mąstysena ir darbo stiliumi.

Mūsų didžiojoje tėvynėje aušta naujas amžius, kuriame darbininkai, valstiečiai ir kariai suvoks marksizmą-leninizmą, Mao Dzedongo filosofiją. Kai Mao Dzedongo filosofiją suvoks didžiosios masės,

jį taps neišsenkančiu stiprybės šaltiniu ir dvasine begalinės galios at-
omine bomba. Masinis Pirmininko Mao Dzedongo citatų rinkinio
publikavimas yra gyvybiškai būtina priemonė, siekiant padėti ma-
sėms suvokti Mao Dzedongo filosofiją ir revoliucionizuoti liaudies
mąstyseną. Tikimės, kad visi draugai mokysis uoliai ir stropiai, visą
šalį vėl užlies kūrybingo pirmininko Mao darbų studijavimo ir tai-
kymo praktikoje banga ir, burdamiesi po didžiąją Mao Dzedongo
filosofijos vėliavą, sieksime paversti savo šalį didžia socialistine vals-
tybe, kurioje vyraus modernus žemės ūkis, moderni pramonė, mo-
dernus mokslas bei kultūra ir moderni nacionalinė gynyba!

VERTĖJO PASTABA

Prie citatos šaltinio pateiktas puslapis nurodo pirmąją knygos arba brošiūros leidimą anglų k., išleistą Pekino leidyklos „Foreign Languages Press“, nebent nurodyta kitaip. Tais atvejais, kai pirmajame citatos sakinyje buvo praleistas žodis ar frazė, susiejantys citatą su ankstesniu tekstu, po šaltinio ir puslapio numerio pridėta žvaigždutė. Žvaigždutė taip pat gali reikšti, kad vertimas į anglų kalbą buvo perfrazuotas, nes trūko konteksto arba reikėjo pagerinti vertimą.

KOMUNISTŲ PARTIJA

Pagrindinė jėga, varanti mus pirmyn, tikslo link, yra Kinijos komunistų partija. Mūsų mąstysenos teorinis pagrindas yra marksizmas-leninizmas.

Sveikinimo kalba pirmojoje Kinijos Liaudies Respublikos Pirmojo nacionalinio liaudies kongreso sesijoje (1954 m. rugsėjo 15 d.).

Jeigu ruošiamasi revoliucijai, šalyje turi būti revoliucinė partija. Be revoliucinės partijos, be partijos, paremtos marksistine-leninistine revoliucijos teorija ir marksistiniu-leninistiniu revoliucijos stiliumi, neįmanoma vesti darbininkų klasės ir didelių liaudies masių į pergalę prieš imperializmą ir jo pastumdėlius.

„Pasaulio revoliucinės jėgos, vienykitės, kovokite prieš imperialistų agresiją!“ (1948 m. lapkritis), Rinktiniai raštai, IV tomas, 284 p.*

Be Kinijos komunistų partijos pastangų ir be komunistų, kaip pagrindinio kinų liaudies ramsčio, Kinija niekada netaps

nepriklausoma bei laisva pramoninė modernaus žemės ūkio valstybė.

„Apie koalicinę vyriausybę“ (1945 m. balandžio 24 d.),
Rinktiniai raštai, III tomas, 318 p.*

Kinijos komunistų partija pirmyn veda visą Kinijos liaudį ir yra jos šerdis. Be šios šerdies socializmas negali pasiekti pergalės.

Kalba, pasakyta Kinijos komunistinės jaunimo sąjungos Trečiojo nacionalinio kongreso delegatų priėmimo (1957 m. gegužės 25 d.)

Itin drausminga Partija, ginkluota marksizmo-leninizmo teorija, nevengianti savęs kritikuoti ir palaikanti ryšį su liaudies masėmis; armija, vadovaujama tokios Partijos; vieningas frontas, sudarytas iš visų revoliucinių klasių ir grupių, vadovaujamų tokios Partijos; – šiais trimis svarbiausiais ginklais nugalėjome priešą.

„Apie liaudies demokratijos diktatūrą“ (1949 m. birželio 30 d.), Rinktiniai raštai, IV tomas, 422 p.

Privalome pasitikėti masėmis ir privalome pasitikėti Partija. Tai yra du esminiai principai. Jeigu šiais principais abejosime, nieko nepasieksime.

„Bendradarbiavimo žemės ūkyje klausimu“ (1955 m. liepos 31 d.), trečiasis leidimas, 7 p.*

Kinijos komunistų partija, ginkluota marksizmo-leninizmo teorija ir ideologija, kinų liaudį supažindino su nauju darbo stiliumi. Tokiu darbo stiliumi, kurio esmė yra sujungti teoriją su praktika, sukurti artimus saitus su masėmis ir propaguoti savikritiką.

„Apie koalicinę vyriausybę“ (1945 m. balandžio 24 d.),
Rinktiniai raštai, III tomas, 314 p.*

Jokia politinė partija negali vesti didžio revoliucinio judėjimo į pergalę, jeigu nesupranta revoliucijos teorijos, neišmano istorijos ir nėra įsigilinusi, kaip teoriją pritaikyti praktikoje.

„Kinijos komunistų partijos vaidmuo Nacionaliniame kare“ (1938 m. spalio), Rinktiniai raštai, II tomas, 208 p.

Kaip anksčiau sakydavome, ištaisymo judėjimas² yra „plačiai paplitęs marksistinio švietimo judėjimas“. Ištaisymo judėjimo esmė – visa Partija turi kritiškai ir savikritiškai studijuoti marksizmą. Per ištaisymo judėjimą neabejotinai galime apie marksizmą sužinoti daugiau.

Kalba, pasakyta Kinijos komunistų partijos nacionalinėje konferencijoje dėl propagandos (1957 m. kovo 12 d.), pirmasis kišeninis leidimas, 14 p.

Sunku užtikrinti geresnes gyvenimo sąlygas keliems šimtams milijonų Kinijos gyventojų ir paversti mūsų ekonomiškai bei kultūriškai atsilikusią šalį klestinčia ir galinga valstybe, kurioje veši aukšto lygio kultūra. Ir būtent todėl, kad kuo tinkamiau įvykdytume šią užduotį ir kuo geriau dirbtume su visa nepartine liaudimi, vedama aukštų idealų bei pasiryžusia įgyvendinti reformas, turime vykdyti ištaisymo judėjimus tiek dabar, tiek ateityje, ir nuolat atsikratyti visų ydų.

Ten pat, 15–16 p.*

Visi partijos praktiniai veiksmai turi prasidėti nuo politinės strategijos, kuri turi atsispindėti partijos veiksmų procese ir rezultatuose.

² Ištaisymo judėjimas (ang. *rectification movement*) – pirmoji Kinijos komunistų partijos vykdyta masinė ideologinė kampanija, trukusi nuo 1942 iki 1944 m. Judėjimas padėjo įtvirtinti Mao Dzedongo, kaip svarbiausio partijos veikėjo, galią.

Kai revoliucinė partija atlieka kokį nors veiksmą, ji vykdo savo politinę strategiją. Jeigu partija nevykdo teisingos strategijos, vadinausi, vykdo neteisingą strategiją; jeigu nevykdo numatytos strategijos sąmoningai, vadinausi, daro tai aklai. Tai, ką vadiname patirtimi, yra politinės strategijos vykdymo procesas ir rezultatas. Tik per liaudies praktiką, tai yra per patirtį, galime patvirtinti, ar politinė strategija yra teisinga ar neteisinga, ir nuspręsti, kiek teisinga ar neteisinga ji yra. Tačiau liaudies praktika, o ypač revoliucinės partijos ir revoliucinių masių praktika, privalo būti susieta su vienokia ar kitokia politine strategija. Todėl prieš imdamiesi bet kokių veiksmų visų pirma Partijos nariams ir masėms privalome paaiškinti politinę strategiją, kurią suformulavome atsižvelgdami į šias aplinkybes. Antraip Partijos nariai ir masės nukryps nuo mūsų politinės strategijos, veiks aklai ir vykdys neteisingą politinę strategiją.

„Apie pramonės ir prekybos politinę strategiją“ (1948 m. vasario 27 d.), Rinkiniai raštai, IV tomas, 204–205 p.*

Mūsų Partija išdėstė bendrąją politinę Kinijos revoliucijos liniją bei bendrąją politinę strategiją ir įvairias konkrečių veiksmų gaires bei konkrečias politines strategijas. Vis dėlto daugelis draugų prisimena konkrečias mūsų Partijos veiksmų gaires bei konkrečias politines strategijas, tačiau pamiršta bendrąją Partijos politinę liniją ir bendrąją politinę strategiją. Jei iš tiesų pamiršime bendrąją Partijos politinę liniją ir bendrąją politinę strategiją, tuomet būsime akli, nesubrendę bukalgalviai revoliucionieriai ir vadovaudamiesi konkrečiomis veiksmų gairėmis ar vykdydami konkrečią politinę strategiją nukrypsime nuo tikslo, imsime svyruoti į kairę ar dešinę, o dėl to nukentės mūsų darbas.

„Kalba, pasakyta Šansi-Sujuano išlaisvintosios teritorijos kadrų konferencijoje“ (1948 m. balandžio 1 d.), Rinkiniai raštai, IV tomas, 238 p.*

Politinė strategija ir taktika yra Partijos esmė; vadovaujamąsias pozicijas visose institucijose užimantys draugai privalo joms skirti visą savo dėmesį ir nieku gyvu nesielgti aplaidžiai.

„Aplinkraštis dėl susidariusios situacijos“ (1948 m. kovo 20 d.), Rinktiniai raštai, IV tomas, 220 p.

KLASĖS IR KLASIŲ KOVA

Klasės kovoja, vienos jų nugalė, kitos yra sunaikinamos. Taip vystosi istorija; taip civilizacijos istorija vystėsi jau tūkstantmečius. Istorijos interpretavimas iš šio požiūrio taško yra istorinis materializmas; priešinga filosofija yra istorinis idealizmas.

„Šalin iliuzijas, pasiruošti kovai“ (1949 m. rugpjūčio 14 d.), Rinktiniai raštai, IV tomas, 428 p.

Klasinėje visuomenėje kiekvienas žmogus priklauso kuriai nors klasei ir, be išimčių, kiekvieno iš jų mąstymas persmelktas klasės mentaliteto.

„Apie praktiką“ (1937 m. liepa), Rinktiniai raštai, I tomas, 296 p.

Pokyčiai visuomenėje visų pirma vyksta dėl prieštaravimų pačios visuomenės viduje, tai yra prieštaravimų tarp gamybinių jėgų ir gamybinių santykių, prieštaravimų tarp klasių ir prieštaravimų tarp to, kas nauja ir sena; kuo aiškiau pasireiškia šie prieštaravimai, tuo

labiau visuomenė stumiasi pirmyn ir naujoji visuomenė įgauna varomosios jėgos nuversti senąją.

„Apie prieštaravimą“ (1937 m. rugpjūtis), Rinktiniai raštai, I tomas, 314 p.

Negailestingas žemvaldžių klasės ekonominis valstiečių išnaudojimas ir politinė sprespauda privertė pastaruosius daugybę kartų sukilti prieš žemvaldžių jungą... Tikroji Kinijos feodalinės visuomenės istorinės raidos varomoji jėga buvo valstiečių klasių kova, valstiečių sukilimai ir valstiečių karai.

„Kinijos revoliucija ir Kinijos komunistų partija“ (1939 m. gruodis), Rinktiniai raštai, II tomas, 308 p.*

Iš esmės, nacionalinė kova priklauso nuo klasių kovos. Iš Jungtinių Valstijų baltaodžių juodaodžius engia tik valdančiosios konservatyviausiosios grupės. Jos jokių būdu neatspindi darbininkų, ūkininkų, revoliucionierių intelektualų ir kitų šviesuolių, sudarančių didžiąją baltųjų daugumą.

„Pareiškimas dėl paramos Amerikos negrams jų teisingoje kovoje prieš JAV imperialistų rasinę diskriminaciją“ (1963 m. rugpjūčio 8 d.), „Pasaulio žmonės, vienykitės ir nugalėkite JAV agresorius ir visus jų pas-tumdėlius“, antrasis leidimas, 3–4 p.*

Mūsų užduotis yra suburti liaudį. O, kalbant apie Kinijos reakcionierius³, privalome suburti liaudį ir juos nuversti. Bet kokia reacingai nusiteikusi jėga yra tokia pati – jeigu jai nesmogs, ji nežlugs.

³ Įprastoje vartosenoje terminu „reakcionierius“ apibūdinamas asmuo ar politinė jėga, besipriešinanti liberaliems ar progresyviems politiniams pokyčiams. Paprastai terminas turi neigiamą ar niekinamą atspalvį ir dažnai vartojamas kairiųjų politinių pažiūrų atstovų.

Tas pat galioja ir šluojant grindis – ten, kur šluota nepasiekia, dulkės pačios nepranyksta.

„Mūsų padėtis ir politinė strategija po pergalės pasipriešinimo kare prieš Japonijos agresiją“ (1945 m. rugpjūčio 13 d.), Rinktiniai raštai, IV tomas, 19 p.

Priešas pats nepražus. Nei Kinijos reakcionieriai, nei agresyviai nusiteikusios JAV imperialistų pajėgos Kinijoje savo noru nepasi-trauks iš istorijos arenos.

„Vykdykime revoliuciją iki pat galo“ (1948 m. gruodžio 30 d.), Rinktiniai raštai, IV tomas, 301 p.

Vykdyti revoliuciją – tai ne vakarienianti, rašyti rašinį, tapyti paveikslą ar siuvinėti; revoliucija negali būti toks įmantrus, lėtas bei ramus, santūrus, malonus, mandagus, subtilus ir kilniaširdiškas veiksmas. Revoliucija – tai maištas, smurto protrūkis, per kurį viena klasė nuverčia kitą.

„Valstiečių judėjimo Hunane tyrimo ataskaita“ (1927 m. kovas), Rinktiniai raštai, I tomas, 28 p.*

Čiang Kaišekas⁴ visada bando iš liaudies išplėsti visą valdžią ir kuo labiau pasipelnyti. O mes? Mes laikomės politikos atkeršyti jam ir kovoti dėl kiekvieno žemės centimetro. Mes taip pat pasitelksime jo metodus. Jis visada mėgina priversti liaudį kariauti, su kalaviju kairėje rankoje ir kalaviju dešinėje rankoje. Mes, sekdami jo pavyzdžiu,

⁴ Čiang Kaišekas (Chiang Kai-Shek) (1887–1975 m.), Kinijos karo vadas bei politinis veikėjas, turėjęs generalisimo laipsnį. 1925 m. tapo nacionalistinio Gomindano lyderiu ir vyriausiuoju kariuomenės vadu. Iš pradžių bendradarbiavo su komunistais, bet 1927 m. nutraukė su jais ryšį ir buvo faktinis Kinijos diktatorius. Per Japonijos–Kinijos karą (1937–1945 m.) vėl sujungė jėgas su komunistais, tačiau po Antrojo pasaulinio karo ir vėl išitraukė į karą prieš komunistus, kurį pralaimėjo, ir buvo priverstas su šalininkais atsitraukti į Taivaną.

taip pat griebiamės kalavijų... Kadangi Čiang Kaišekas dabar kaip tik galanda kalavijus, mes irgi galąsime savuosius.

„Mūsų padėtis ir politinė strategija po pergalės pasipriešinimo kare prieš Japonijos agresiją“ (1945 m. rugpjūčio 13 d.), Rinktiniai raštai, IV tomas, 14–15 p.

Kas mūsų priešai? Kas mūsų draugai? Tai yra svarbiausias revoliucijos klausimas. Pagrindinė priežastis, kodėl visos ankstesnės revoliucinės kovos Kinijoje pasiekė tiek nedaug, yra ta, kad revoliucionieriai nesugebėjo susivienyti su tikraisiais draugais, idant pultų tikruosius priešus. Revoliucinė partija yra masių orientyras ir jokia revoliucija niekada nepasieks tikslo, jeigu revoliucinė partija paklaidins mases. Kad užtikrintume, jog mūsų revoliucija pasieks tikslą ir kad mes nepaklaidinsime masių, privalome būti atidūs ir vienyti su tikraisiais savo draugais, idant pultume tikruosius savo priešus. Kad atskirtume tikruosius draugus nuo tikrųjų priešų, privalome išanalizuoti bendrą įvairių Kinijos visuomenės klasių ekonominę padėtį ir atitinkamą tų klasių požiūrį į revoliuciją.

„Kinijos visuomenės klasių analizė“ (1926 m. kovas), Rinktiniai raštai, I tomas, 13 p.

Mūsų priešai yra visi, susimokę su imperialistais, – karo vadai⁵, biurokratai, kompradorų klasė⁶, stambiųjų žemvaldžių klasė ir prie jų prisijungusi reakcingai nusiteikusių inteligentų dalis. Pagrindinė mūsų revoliucijos jėga yra pramoninis proletariatas. Mūsų artimiausiu

⁵ Karo vadų laikotarpis (ang. *warlord era*) – 1916 m. prasidėjęs ir 1928 m. pasibaigęs (Nacionalistams suvienijus šalį) Kinijos periodas, kai šalį valdė karinės grupuotės. Dauguma to meto karo vadų liko įtakingi ir trečiajame bei ketvirtajame dešimtmetyje, dėl to kėlė problemų Kinijos valdžiai per Japonijos–Kinijos karą.

⁶ Kompradorais (port. *comprador* – „pirkėjas“) Rytų ir Pietryčių Azijos šalyse buvo vadinami vietiniai gyventojai, dirbę Europos įmonių vadybininkais ar tiekėjais.

draugai yra visas pusiau proletariatas⁷ ir smulkioji buržuazija. O kalbant apie neapsisprendusius vidurinės buržuazijos narius – šios klasės dešinieji gali tapti mūsų priešais, o kairieji – draugais, bet privalome visada išlikti budrūs ir neleisti jiems mūsų gretose kelti painiavos.

Ten pat, 19 p.*

Kiekvienas, stojantis revoliucionierių liaudies pusėn, yra revoliucionierius. Kiekvienas, stojantis imperialistų, feodalų ir biurokratų-kapitalistų pusėn, yra kontrrevoliucionierius. Kiekvienas, stojantis revoliucionierių liaudies pusėn tik žodžiais, bet ne veiksmais, yra revoliucionierius tik kalbomis. Kiekvienas, stojantis revoliucionierių liaudies pusėn tiek žodžiais, tiek darbais, yra revoliucionierius tikrąja to žodžio prasme.

Kinijos liaudies politinės konsultacinės konferencijos Pirmojo nacionalinio komiteto Antrosios sesijos baigiamoji kalba (1950 m. birželio 23 d.).

Laikausi nuomonės, kad mums ne į naudą, jeigu priešas nepuola žmogaus, politinės partijos, armijos ar mokyklos, nes tai reikštų, kad mes garantuotai nusileidome iki priešo lygio. Gerai, jeigu priešas mus puola, nes tai įrodo, kad tarp savęs ir priešo nubrėžėme aiškią skiriamąją liniją. Dar geriau, jeigu priešas mus puola itin galingai ir piešia mus vien juodomis spalvomis, tarsi neturėtume jokių vertybių, nes tai parodo, kad mes ne tik nubrėžėme aiškią skirtį tarp savęs ir priešo, bet dar ir puikiai padirbėjome.

„Būti užpultam priešo yra gerai, o ne blogai“ (1939 m. gegužės 26 d.), pirmasis kišeninis leidimas, 2 p.*

⁷ Pusiau proletariatas – ne visiškai nuo atlyginimo priklausanti darbo jėga. Paprastai pusiau proletarai yra atlyginimą gaunantys darbininkai, taip pat turintys ir šiek tiek žemės, kurią dirba jie patys arba jų šeimos nariai.

Turėtume remti viską, kam priešinasi priešas, ir priešintis viskam, ką priešas remia.

„Interviu su trimis korespondentais iš Centrinės naujienų agentūros, „Sao Tang Pao“ ir „Hsin Min Pao“⁸, (1939 m. rugsėjo 16 d.) Rinktiniai raštai, II tomas, 272 p.

Mes stovime proletariato ir masių pusėje. Komunistų partijos nariams tai reiškia palaikyti Partijos poziciją, laikytis Partijos krypties ir Partijos politinės strategijos.

„Pokalbiai Janano literatūros ir meno forumė“ (1942 m. gegužė), Rinktiniai raštai, III tomas, 70 p.

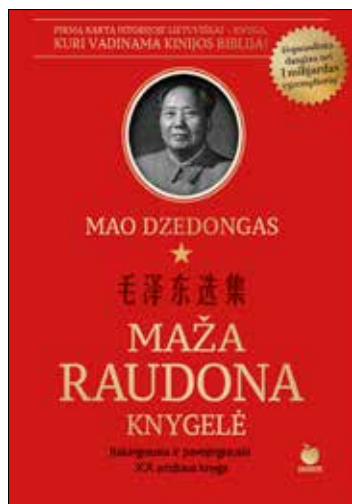
Kai nušluosime ginkluotus priešus nuo žemės paviršiaus, vis dar turėsime neginkluotų priešų; jie stos į žūtbūtinę kovą su mumis, o mes jokių būdu negalime jų nuvertinti. Jeigu nekelsime šio klausimo dabar ir nesuvoksime šios problemos, padarysime pačią didžiausią klaidą.

„Kinijos komunistų partijos Septintojo centro komiteto Antrojo plenarinio posėdžio ataskaita“ (1949 m. kovo 5 d.), Rinktiniai raštai, IV tomas, 364 p.

Imperialistai ir reakcionieriai mūsų šalies viduje tikrai nenuleis ginklų ir kovos iš paskutinių jėgų. Šalyje atkūrus taiką ir tvarką jie vis tiek įvairiais būdais sabotuos mūsų veiklą, mums trukdys ir kiekvieną dieną, kiekvieną minutę bandys sugrižti. Be jokios abejonės, tai neišvengiama, todėl jokių būdu negalime prarasti budrumo.

Kinijos liaudies politinės konsultacinės konferencijos Pirmojo plenarinio posėdžio sveikinimo kalba (1949 m. rugsėjo 21 d.).

⁸ Centrinė naujienų agentūra buvo oficiali Gomindano naujienų agentūra, „Sao Tang Pao“ – Gomindano karinio rato laikraštis, „Hsin Min Pao“ – vienas iš Kinijos nacionalistinės buržuazijos laikraščių.

**ĮSIGYKITE
KNYGĄ DABAR**

obuolys.lt